

อุบลรัตน์ ทิวงษา 2552: การจัดการระบบการสัญจรเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ชนิ เอ็มพันธุ์, Ph.D. 152 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของระบบสัญจรขีดความสามารถสูงสุดในการรองรับยานพาหนะภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปริมาณการใช้ประโยชน์ปัจจุบัน ตลอดจนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เกี่ยวกับระบบการสัญจรภายในอุทยานแห่งชาติ โดยทำการสำรวจลักษณะทางกายภาพของระบบสัญจร เก็บข้อมูลปริมาณรถบนถนนสายหลัก-รอง และลานจอดรถ 9 แห่ง ในช่วงวันหยุดเทศกาลและวันเสาร์-อาทิตย์ และใช้แบบสอบถามความคิดเห็นนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ผลการศึกษาพบว่า มีการใช้ประโยชน์ถนนสายรองไปน้าคอกเหวสุวัตและถนนสายหลัก 2090 (ด้านปากช่อง) หนาแน่นที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับเส้นทางสายอื่นๆ ทั้งในช่วงเทศกาลและวันเสาร์-อาทิตย์ โดยมีปริมาณรถสูงสุดในช่วงเทศกาล ค่าเฉลี่ย 275 และ 270 คัน/ชม. ตามลำดับ และช่วงเวลาที่มีการใช้ถนนดังกล่าวมากที่สุดคือ ระหว่างเวลา 12.01-13.00 น. ระบบสัญจรภายในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ถูกจำกัดด้วยปริมาณที่จอดรถภายในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งสามารถรองรับยานพาหนะได้ทั้งสิ้น 1,216 คัน/ครั้ง หรือโดยเฉลี่ย 1,387 คัน/ชม. ลานจอดรถที่มีปริมาณการใช้ประโยชน์สูงสุดคือ ลานจอดรถพื้นที่ลานกางเต็นท์ลำตะคอง เฉลี่ย 1,281 คัน/วัน ในช่วงเทศกาล แต่ลานจอดรถที่มีปัญหาขีดความสามารถในการรองรับได้คือ ลานจอดรถผาเดียวดาย สำหรับลานจอดรถแห่งอื่นๆ มีปัญหาปริมาณที่จอดรถไม่เพียงพอบ้างในวันหยุดเทศกาล แต่พบไม่บ่อยครั้ง

สำหรับนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในการจำกัดความเร็วในการขับขี่ กำหนดขนาดของยานพาหนะ กำหนดจุดจอดรถที่เหมาะสมและไม่ให้จอดบนไหล่ทาง ข้อเสนอแนะในการจัดการระบบสัญจรในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่คือ จัดให้มีรถบริการนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และประชาสัมพันธ์เรื่องกฎระเบียบการใช้ยานพาหนะและการจอดรถในอุทยานแห่งชาติ

Ubonrat Tiwongsa 2009: Circulation Management for Sustainable Tourism in Khao Yai National Park. Master of Science (Park, Recreation, and Tourism), Major Field: Park, Recreation, and Tourism, Department of Conservation. Thesis Advisor: Assistant Professor Dachanee Emphandhu, Ph.D. 152 pages.

The objectives of this research were to study physical characteristics of road circulation, the maximum carrying capacity of road and parking areas, the current usage of road and parking areas as well as visitors and park personnel's opinions toward circulation management of Khao Yai National Park. The physical characteristics and road use survey were done at main and secondary roads and nine parking areas during weekends and long holidays. Questionnaires were employed to collect visitors' and park personnel opinions on park circulation management.

The results revealed that most intensive road use was found on secondary road to Heaw Suwat waterfall and on main highway 1090 during the weekends and long holidays. The highest numbers of vehicle found during long holidays on those roads was 275 and 270 vehicles per hour respectively at which the heaviest usage was found during 12:01-13:00 hour. The maximum number of vehicles the national park can accommodate was limited by the number of car at parking areas totaling 1,216 vehicles at one time or 1,387 vehicles per hour. The highest use of parking was at Lam Ta Klong campground averagely 1,281 vehicles per day during long holidays. However, at only Pha Deaw Dai view point, the parking area was always found over capacity while the rest were found over capacity occasionally.

Most visitors and park personnel agreed that Khao Yai National Park should have regulations on the driving speed limit, vehicle size, and prohibit of road shoulder parking. The recommendations on road circulation management were providing shuttle minibus or tram service to popular tourism sites within the national park and public relation on road and car park regulation.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____